

LXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om yderligere Overtagelse af Garanti for forskellige Bankers Kreditorer af en bestemt Art.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 27. April 1909.)

Den Bankkrise, der i Februar i Fjor satte Sindene saa stærkt i Bevægelse herhjemme, opfattedes vel i Begyndelsen af de fleste som en Efterdønning af Pengekriserne ude i den store Verden.

Siden da har det vist sig, at Krisen i sit videre Forløb har blottet megen usund Spekulation og adskillige Handlinger og Foretagender af endog særdeles tvivlsom Art.

Ved at give høj Rente, udsende flotte Regnskaber med stort Udbytte til Aktionærerne samtidig med, at der tabtes Millioner; ved at reklamere med stor Aktiekapital, der for en Del kun fandtes paa Papiret, idet Aktierne enten slet ikke havde været udstedte eller ogsaa til Dels var opkøbte af Bankerne selv — ved disse og lignende Midler havde visse Banker faaet Folk til at betro dem deres Sparepenge.

Disse anvendtes saa til den vildeste Byggespekulation, ja endog til oversøiske højst usikre Foretagender.

Krakket *maatte* derfor komme, og det fremskyndedes kun ved den almindelige Pengekrise i Februar 1908.

Da Grundejerbanken den 7. Februar

standsede sine Betalinger og det var givet, at Detailhandlerbanken snart maatte falde for det *run*, de opskræmte Sparere rettede mod den, da var Situationen kritisk.

Denne Panik kunde blive og vilde sikkert være bleven skæbnesvanger for mange flere Pengeinstitutter, hvis den ikke var bleven stoppet i Tide.

Et Sammenbrud af et stort Antal Banker og Sparekasser vilde i høj Grad have skadet vor Kredit i Udlandet, og herhjemme vilde det have faaet uberegnelige Følger udover det hele Land.

Derfor lød der ogsaa *kun* Lovord og *enstemmigt* Bifald fra *alle* Sider, da Finansminister Vilh. Lassen under Forbehold af Lovgivningsmagts Samtykke paa Statens Vegne traadte til den 9. Februar for i Forening med de 5 Hovedbanker at genoprette Ro og Tillid paa Pengemarkedet.

Loven af 15. Februar 1908, hvorefter Staten for sin Part er med til at garantere indtil 10 Mill. Kr. for Grundejerbanken og Detailhandlerbanken til Dækning af disses Indskydere og Kreditorer, og hvorved Lovgivningsmagten altsaa god-